

Finansdepartementet
Akersgt. 40
Postboks 8008 Dep.
0030 Oslo

Oslo, 23. april 2013

Høringsuttalelse - forslag om endringer i merverdiavgiftsregelverket for representanter

Idet vi viser til høringsbrev datert 11. mars 2013 fra Finansdepartementet ("FIN") innholdende forslag om endringer i merverdiavgiftsregelverket for representanter, avgir Deloitte Advokatfirma AS ("vi") følgende høringsuttalelse:

Som FIN gir uttrykk for punkt 5.3 i høringsnotatet, fremstår kravet om at faktura må sendes gjennom representant, som deretter skal påføre nærmere bestemte opplysninger, som tungvint, udatert og kostnadskrevende. På denne bakgrunn støtter vi forslaget om at kravet oppheves.

Blant annet av hensyn til overholdelse av Norges forpliktelser i medhold av EØS-avtalen, støtter vi også forslaget om oppheving av representantens ansvar for betaling av merverdiavgift i tilfeller der norske myndigheter har inngått avtale med den utenlandske næringsdrivendes hjemland om utveksling av opplysninger og gjensidig innfordring mv. av merverdiavgiftskrav.

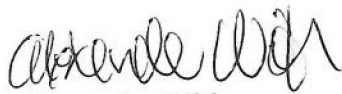
Etter vår oppfatning bør imidlertid en opphevelse av representantens ansvar for betaling av merverdiavgift gjøres generell, dvs at representantens solidaransvar bør oppheves uavhengig av hvilke avtaler, om noen, om informasjonsutveksling, innfordringsbistand mv., Norge har inngått med den utenlandske næringsdrivendes hjemland. Begrunnelsen er at en ordning hvoretter kravet om at faktura må sendes gjennom representanten oppheves, men hvor representanten likevel har et solidaransvar, vil medføre at representanten påtar seg solidaransvar for utlendingens avgiftsbehandling uten mulighet for å kontrollere rettmessigheten av denne. En slik, i prinsippet ubegrenset, økonomisk risiko går langt utover den risikoen alminnelig forstandig næringsdrivende både bør og kan påta seg for en annen virksomhets avgiftsbehandling.

Riktignok vil representanten, for å redusere denne risikoen, kunne sette som vilkår for å påta seg oppdraget at den utenlandske næringsdrivende sender salgsdokumentene gjennom representanten. En slik ordning kan imidlertid ikke være ønskelig, siden representantordningen i så tilfelle i praksis vil bli som i dag, dvs "tungvint, udatert og kostnadskrevende", jf ovenfor.

Dersom det ikke finnes grunn til å oppheve solidaransvaret for alle tilfeller, bør det i det

minste inntas en bestemmelse hvor gjeldende forvaltningspraksis, hvoretter representanten kun er solidarisk ansvarlig i den utstrekning salgsdokumentet er sendt gjennom representanten, videreføres. Dersom denne begrensningen i solidaransvaret ikke skulle videreføres, vil konsekvensen være at representantens ansvar vil bli utvidet ved lovendringene. Dette antas å være i strid med intensjonene om forenkling mv.

Med vennlig hilsen
Deloitte Advokatfirma AS

Alexander With
Advokat